

BEZRZĘDNY (1) *ai*

N sg m bezrzędny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Niezwykły, niepospolity, wyróżniający się czymś, nadzwyczajny: Extraordinarius, Bezzędny/ Nie należący ku rzędowi też obyczajowi y zachowaniu pośpolitemu. Mącz 268b.

KN